

KALAMENT (1) *sb*

kalament *m a. kalamentum n.*

G sg k(a)l(a)m(e)ntu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

bot. Acorus calamus L. (Rost); tatarak zwyczajny, bylina kłączowa z rodziny obrazkowatych (Araceae); tu tłumaczenie łacińskiego terminu calamus silvestris bez zrozumienia o jaką roślinę chodzi (być może: Calamintha vulgaris L. Druce, czyścica storzyżesz, bylina z rodziny wargowych (Labiatae), używana w lecznictwie) [calamentum, calamentum – Łac śr]:

Zestawienie: »leśny kalament«: z wkążenia Kotha przychodzi czałem boleść wielka y zieloność ciała/ ale to proŧho vleczyfz/ przyłóżywfyz Emplaŧtr zczebule tłuczoney/ albo z leśnego Kalamentu. FalZioł IV 7a.

Cf KALAM

MM